

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22320

гр. София, 26.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20231110120894 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от Т. Д. П., ЕГН *****, с адрес: адрес срещу Х. Д. С., ЕГН *****, за която съдът констатира, че е редовна, а предявеният с нея иск - допустим.

Следва да се уважи искането на ищеца за изискване на преписка № 42004/2022 г. (м-214/22) по описа на СРП за послужване в настоящото производство с оглед установяване на описаните в исковата молба обстоятелства. В тази връзка съдът намира, че искането на ищеца по реда на чл. 176 ГПК не се явява необходимо, поради което следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 3 ГПК, Софийският районен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА за прилагане към делото пр.пр. № 42004/2022 г. (м-214/22) по описа на СРП.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за задължаване на ответника за даване на обяснения по реда на чл. 176 ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **26.09.2023 г. от 14.30 часа**, за които дата и час да се призоват страните.

СЪОБЩАВА на страните проекта си за доклад по делото:

Производството е образувано по искова молба на Т. Д. П., ЕГН *****, с адрес: адрес срещу Х. Д. С., ЕГН *****, за установяване на извършеното от ответника нарушение, представляващо осъществяване от негова страна спрямо ищеца тормоз, изразен под формата на две деяния, а именно опит на ответника да разкрие ищеца като сигналподател пред лицата, срещу които същият е бил пуснал сигнала си, с цел да постави в опасност неговото здраве или живот, респективно на второ място - в закана на ответника да третира ищеца като лице, което е пуснало фалшив сигнал.

Твърди се, че на 30.09.2022 г., около 16:30 ч., пред адрес било организирано веселие, дало повод на ищеца да се обади на телефон 112, за да бъде изпратен патрул, който да санкционира празнуващите. При пристигането на екип на осмо районно управление обаче същият не е констатирал сватбеното тържество, доколкото се твърди, че шумът вече е бил

утихнал. Ищецът посочва, че е последвало обаждане по неговия телефон от лице, представило се като С., дежурен на ***** РУ, който е изискал от него да се яви при патрула за извършване на съвместна проверка, съответно да посочи къде и кои са нарушителите, като в противен случай полицията е заявил, че ще счита ищеца за лице, което подава фалшив сигнал и губи времето на МВР. Т. П. е отказал да се яви, като се поддържа, че целта на ответника е била да го разкрие като сигналоподател и по този начин да изложи на риск живота или здравето му. Твърди се, че ответникът не е искал да изслуша позицията на ищеца и поради това му е затворил телефона.

Ищецът излага твърдения, че с поведението си ответникът е нарушил основен принцип в работата на МВР, а именно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 6 ЗМВР, доколкото няма право да разкрива самоличността на лицето сигналоподател. От друга страна, същият счита, че на основание чл. 64, ал. 4 ЗМВР указанията на полицейския орган са задължителни за всички граждани, но в конкретния случай както тяхното изпълнение, така и неизпълнението им би довело до злоупотреба с власт на служителя, тъй като се твърди, че целта му е била да унижи ищеца, като го изкара пред входа, в резултат на което всички ще го видят и разберат, че той е пуснал сигнала, съответно ще си има неприятности.

Посочва се, че от значение е мястото, на което се развива процесният случай - адрес, тъй като ответникът е запознат с обстоятелството, че се касае до опасен район, който може да застраши живота и здравето на лицето, чиято самоличност би била разкрита като такава на сигналоподател. В тази връзка ищецът посочва, че това е и причината други граждани, с които същият е разговарял, да не пускат каквито и да е било сигнали, а вместо това да се обръщат директно към него за предприемане на съответните действия, за да избегнат твърдения тормоз от страна на МВР. Самият Т. П. твърди да е давал многократни насоки на полицията за оптимизиране на работата им в района, но не се е стигнало до приемане на неговите предложения. Предвид изложеното ищецът е подал сигнал срещу ответника С., предмет на разглеждане по образуван пр.пр. № 42004/2022 г. (м-214/22) СРП.

Поддържа се, че с тези свои действия полицейският служител е извършил дискриминация спрямо ищеца. В тази връзка се твърди, че последният е дискриминиран по признак общественото положение на човек, който е пуснал сигнал до МВР чрез системата на 112, с което е попаднал в ползрението на ответника, довело до това последният да се саморазправи с него.

Иска се да бъде приложена по делото пр.пр. № 42004/2022 г. (м-214/22) СРП за установяване на описаната фактическа обстановка.

Иска се по реда на чл. 176 ГПК ответникът да отговори на следните въпроси: Указал ли е на ищеца да слезе при патрула и заедно да извършат оглед на района и да установят нарушителите?; Изразил ли е мнение, че подаденият сигнал е фалшив и че ще третира ищеца като човек, който пуска фалшиви сигнали?; Пуснал ли е сигнал срещу ищеца за това, че последният подава фалшив сигнал?

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва както допустимостта, така и основателността на предявения иск. Същият счита исковата молба за нередовна с твърдения за неясен диспозитив и липса на петитум. Сочи се, че не е налице описаната от ищеца дискриминация, както и че последният не е бил третиран по-неблагоприятно. Изложени са съображения, че ищецът следва да докаже дискриминационния признак и наличието на равни други условия за него, в сравнение с които ответникът е извършил нарушение, третирайки друго лице при същите условия по-благоприятно, за което не са ангажирани доказателства. Предвид изложеното моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

Претендират се разноски.

ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ на предявения иск е чл. 71, ал. 1, т. 1 от Закона за

защита от дискриминация.

По делото няма ненуждаещи се от доказване факти и обстоятелства по смисъла на чл. 154, ал. 2 и чл. 155 ГПК.

РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

В тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно, че по отношение на него ответникът е извършил пряка или непряка дискриминация, основана на обществено положение.

При установяване на горното, съобразно разпоредбата на чл. 9 ЗЗДискр. ответникът следва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 във вр. с ал. 2 ГПК съдът **УКАЗВА** на страните, че съгласно чл. 153 и чл. 154, ал. 1 ГПК всяка страна е длъжна да установи спорните факти, на които основава своите искания или възражения, както и връзките между тези факти.

НАПЪТВА страните към СПОГОДБА, като указва, че съдебната спогодба има сила на влязло в сила решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд, като при постигане на спогодба се възстановява половината от внесената държавна такса.

УКАЗВА на страните, че в срок най-късно в насроченото съдебно заседание могат да изразят становищата си във връзка с дадените от съда указания и проекта за доклад по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на страните, че ако не изпълнят дадените от съда указания в срок, същите губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните по делото, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____